

ЩЕ ПРОДЪЛЖАВАМЕ ЛИ ДА НАБЛЮДАВАМЕ ТАЗИ КОМЕДИЯ, КОЯТО ПРОДЪЛЖАВА ВЕЧЕ НЯКОЛКО ГОДИНИ? КОЙ ОЩЕ ТРЯБВА ДА СЕ НАМЕСИ, ЗА ДА СПРЕ ПРОЦЕСА НА ЗАКРИВАНЕТО НА БЪЛГАРСКИТЕ ДЪРЖАВНИ УЧИЛИЩА В ЕВРОПА? ОСТАНА ЛИ ВЪОБЩЕ НЯКОЙ, КОЙТО ДА НЕ СЕ Е НАМЕСИЛ В ТЯХНА ПОЛЗА? И ИСКАМЕ ЛИ ДА ЗАПАЗИМ ЕДИНСТВЕНОТО ОСТАНАЛО БЪЛГАРСКО ДЪРЖАВНО УЧИЛИЩЕ ИЗВЪН БЪЛГАРИЯ?

Ще има ли Българско държавно училище в Прага?

Допреди няколко години всичко беше различно. Годината бе 2003 г. и по-конкретно – 11 май. На този ден българското държавно среднообразователно училище „Д-р Петър Берон“ в Прага отпразнува троен празник: Денят на Първоучителите Св. Св. Кирил и Методий според православния календар, 55 години от основаването на училището и откриването на новата сграда, предоставена му от българската държава. В сградата бяха вложени не малко средства. От бизнесцентър тя бе превърната в училище и общежитие. Съдействие за промяната оказа и Пражкия клуб, като със свои

средства реконструира и преобразува кинозалата във физкултурен салон. Празненството беше тържествено и вълнуващо.

Друго голямо тържество беше организирано през 2008 г., по случай 60-годишнината от основаването на училището. Присъстваше делегация от Народното събрание на България, водена от Председателя му Георги Пирински, както и пред-

ставители на Държавната агенция за българите в чужбина. По това време училището вече нямаше паралелка първи клас. Днес няма и втори, а – както върви – от септември сигурно няма да има и трети.

В защита на българските училища зад граница се обявиха редица институции и протекоха не едно и две събития. На 13 май 2008 г. в София се проведе „кръгла маса“,

където бе повдигнат въпросът за запазването на българските държавни училища в Европа. Два месеца по-късно, на 16 юли,

В защита на българските училища зад граница се обявиха редица институции и протекоха не едно и две събития

се проведе конференция на тема: „Българските училища в чужбина“, организирана от Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ). Конференцията протече под патронажа и с личното участие на Председателя на Народното събрание Георги Пирински. Не си спомням за институция, която да не е проявила загриженост за съдбата на българските училища в Европа. Президентството на България се обяви в категорична защита. Чрез своя Председател Георги Пирински Народното събрание обяви, че от правна гледна точка въпросът е решен и остава да се изпълнят формалностите. Заместник министър-председателят и министър на външните работи на България Ивайло Калфин не спря да уверява Министерството на образованието и науката, че съществуващите държавни училища в Европа са крайно необходими. Те поддържат българския дух и дават необходимото образование на децата на българите, живеещи постоянно в Чехия, Словакия и Унгария. Министърът на образованието и науката Даниел Вълчев пък упрекна диаспорите в гореспоменатите страни, че само се оплакват, а би трябвало да започнат да помагат за набирането на първолази.

Въпросът беше засегнат и в медиите и стана ясно, че диаспорите не престават да помагат, но сякаш Министерството на образованието и науката иска да се избави от тези училища. Представители на Министерството посочиха, че разходите за едно дете в Прага достигат 3000 лв, в Словакия 6000 лв, а в Будапеща 9000 словашки крони. Министърът контрира, че не парите са пречка, а законът му връзва ръцете. Ще цитирам по памет думите му, че „Министерството закрива 100, 200, дори 300 училища поради липса на достатъчно ученици, а вие искате от мен да пощадя училищата в Средна Европа, където в паралелка има по 7, 8 до 10 ученици. Как да стане това? Променете законодателството и нещата ще се променят.“ После, може би под натиска на Президентството, Народното събрание, МВНР, Посолствата и диаспорите, склони на отстъпка поне за училището в Прага. Заяви, че ако се съберат 8 – 10 деца,

ще бъде открит първи клас. Необходимо е само директорът на училището Албена Георгиева да изпрати докладна. Тя контрира: „Нека ми пуснат заповед!“

Прехвърлянето на топката продължи до декември 2008 г., когато от училището в Прага най-после изпратиха „нещо“ до Министерството на образованието и науката в България. Все така с нулев резултат.

От септември 2008 г. директорът Албена Георгиева непрекъснато повтаря, че няма деца, останали са само седем. А защо останаха само седем? Защото госпожа директорът, която е обсебила правото да разговаря с родителите на бъдещите първолачета, ги съветваше да потърсят алтернатива, защото не гарантира, че

В училището цари страх и учителите мълчат, за да не бъдат отзовани или уволнени, особено сега, по време на разрастващата се криза

ще се съберат необходимия брой от 16 деца за откриването на паралелка. Е, при такава перспектива и при условие, че чешките училища започват на 1 септември, кой родител ще чака откриването на българската учебна година на 15 септември? Естествено, че ще запише детето си в друго училище – чешко или частно.

Учебната 2008/2009 г. бавно върви към края си, а сагата първи клас продължава. За новата учебна година министър Даниел Вълчев пак е склонен да толерира по-малък брой деца – 8–10 – за да позволи откриването на паралелка първи клас. Но иска инициативност от страна на диаспората и по-сериозна работа по набирането на ученици от страна на училището. Срокът за записване беше до 31 март, но тъй като нямаше реакция, беше продължен до 30

април. От страна на директорът на училището Албена Георгиева засега няма никаква активност. Учителите се оплакват, че не са допускани да участват в набирането на децата. В училището цари страх и те мълчат, за да не бъдат отзовани или уволнени, особено сега, по време на разрастващата се криза.

До кога така? Вече трета година се разиграва необяснима манипулация.

Дали въобще искате, дами и господа от Министерството на образованието и науката на Р България, да запазим единственото останало Българско държавно училище извън България? Защото ние, българите в Чехия, искаме. За разлика от нас, двете училища – в Будапеща и Бра-

тислава – вече се опитват да решат проблема с включването им в образователната система на съответните дър-

жави. Това ще помогне за финансирането, но неминуемо ще доведе до промяна в основите и завой в цялостната насока на обучение.

Има и друга възможност да се набират деца за първи клас. В Прага доста шумно се пропагандира „единственото“ неделно училище на Мария Захариева, Председател на сдружение „Възраждане“ (всичко, което въпросната дама прави, винаги е „единствено“ и „за първи път“). Колко от тези деца се записаха в първи клас? Според твърденията на председателката такива има. Къде са? Или само си приписваме активи и вдигаме излишен шум?

Нека най-после да изясним кой цар и кой пъдар. Защото излиза, че министърът иска, но директорът се опъва. Тогава защо е там, господин министър? ■

Гласувайте за любимите си български детски песни

Гласувайте за любимите си български детски песни на интернет адрес: www.bnr.bg в сайта на програма „Христо Ботев „!

На посочения сайт има банер за гласуване – кликнете върху него и ще откриете 31 български детски песни, които можете да си припомните чрез прослушване. От тях трябва да изберете 10 и да ги подредите в желанието от вас, ред.

На 1 юни, въз основа на Вашето гласуване, ще изберем най-любимите ви 10 български детски песни и ще ги издадем на диск.“